

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1209/2020
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Новице Здравковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К. 34/19 од 13.01.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 242/2020 од 13.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Новице Здравковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К. 34/19 од 13.01.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 242/2020 од 13.05.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К. 34/19 од 13.01.2020. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по 2 (две) године. Окривљени су обавезани да Вишем јавном тужилаштву у Врању солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 10.000,00 динара, као и да плате суду паушал у износу од по 15.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Према окривљенима је продужена мера забрана напуштања боравишта у селу ..., општина ... до упућивања окривљених на издржавање казне затвора.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 242/2020 од 13.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ и потврђена је пресуда Вишег суда у Врању К. 34/19 од 13.01.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Новица Здравковић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) и члана 439. тачка 2) и 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд сходно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП уважи поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Врању К. 34/19 од 13.01.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 242/2020 од 13.05.2020. године и списе предмета врати Вишем суду у Врању на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда искључиво заснива на оптичком снимку са термовизијских камера система за надзор и контролу МУП-а РС, Управа граничне полиције РЦГП „Рујан“, а на ком доказу се не може заснивати из разлога јер исти није сходно одредби члана 405. став 2. ЗКП репродукован на главном претресу од 09.01.2020. године, нити на било ком претходном главном претресу, а како би се присутна лица могла упознати са његовим садржајем. У прилог овој својој тврдњи бранилац истиче да наведени снимак од 35 минута траје дуже него што је трајао главни претрес од 09.01.2020. године (укупно 30 минута), обзиром да из записника о главном претресу од 09.01.2020. године произилази да је исти почео у 09:30 часова, а завршен је у 10:00 часова, те да овом претресу није присуствовао радник суда - систем администратор или ИТ техничар задужен за приказивање електронских садржаја, а на основу чега се по браниоцу може закључити да није било приказивања спорног садржаја снимка на том главном претресу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Новице Здравковића били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби браниоца окривљених изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Врању К.34/19 од 13.01.2020. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 другостепене пресуде Кж1 242/2020 од 13.05.2020. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљених у осталом делу захтева наводи да у радњама окривљених нема основног елемента кривичног дела које им се ставља на терет и за које су осуђени и то транзита илегалних миграната кроз Републику Србију, а што би по налажењу овога суда представљало повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљенима. Међутим, бранилац окривљених суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаној правноснажној пресуди. Ово имајући у виду да истиче да из исказа испитаних илегалних миграната и осталих изведених доказа произилази да им намера није била да преко територије Републике Србије отпутују у неку од земаља Западне Европе, већ да остану искључиво у Републици Србији и траже азил, при чему осим несагласних исказа полицијских службеника који су сведочили о својим индиректним сазнањима, а не о чињеницама које су непосредно опазили, ни из једног другог изведеног доказа не произилази да су окривљени лица која су предводила илегалне мигранте од атара села Миратовац до атара села Трнава.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљених у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљених као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива. Осим тога, бранилац окривљених указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде противречна датим разлозима, те да у побијаним пресудама нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а посебно у чему се огледа транзит илегалних миграната и коју су то конкретно имовинску корист прибавили окривљени, као и да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника. Такође, бранилац окривљених као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, истицањем да је првостепени суд у току главног претреса неправилно применио одредбу члана 405. став 2. ЗКП. Бранилац окривљених указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 4) ЗКП, истицањем да окривљенима у изречене казне затвора није урачунато време задржавања у периоду од полицијског хапшења до предаје судији за претходни поступак и то од 08.04.2019. године до 09.04.2019. године.

Имајући у виду да битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те повреда кривичног закона из члана 439. тачка 4) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу, то је Врховни касациони суд и у овом делу захтев браниоца окривљених оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљених правноснажне пресуде побија и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, при чему само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи у чему се ова повреда закона тачно састоји, па је стога и овај разлог недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Новице Здравковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић